

Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Španjolska) – Christian Pujante Rivera protiv Gestora Clubs Dir SL, Fondo de Garantía Salarial

(Predmet C-422/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Kolektivno otkazivanje — Direktiva 98/59/EZ — Članak 1. stavak 1. podstavak prvi točka (a) — Pojam „inače zaposlenih radnika” u dotičnom pogonu — Članak 1. stavak 1. podstavak drugi — Pojmovi „otkazivanje” i „prestanak ugovora o radu koji se izjednačuje s otkazivanjem” — Načini izračuna broja viška radnika)

(2016/C 016/13)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Cristian Pujante Rivera

Tuženik: Gestora Clubs Dir SL, Fondo de Garantía Salarial

Izreka

1. Članak 1. stavak 1. podstavak prvi točka (a) Direktive Vijeća 98/59/EZ od 20. srpnja 1998. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje treba tumačiti na način da se radnici zaposleni na temelju ugovora sklopljenog na određeno vrijeme ili za određene zadaće moraju smatrati dijelom „inače” zaposlenih radnika, u smislu te odredbe, u okviru dotičnog pogona.
2. Kod utvrđivanja postoji li „kolektivno otkazivanje” u smislu članka 1. stavka 1. podstavka prvog točke (a) Direktive 98/59, što podrazumijeva primjenu te direktive, uvjet „postoj[anja] najmanje pet otkaza” iz podstavka drugog te odredbe treba tumačiti na način da se ne odnosi na prestanke ugovora o radu koji se izjednačuju s otkazivanjem, nego samo na otkazivanja u užem smislu.
3. Direktiva 98/59 treba se tumačiti na način da se činjenica da poslodavac jednostrano i na štetu radnika bitno promijeni osnovne elemente njegova ugovora o radu zbog razloga koji se ne odnose na osobu tog radnika mora shvatiti kao „otkazivanje” iz članka 1. stavka 1. podstavka prvog točke (a) te direktive.

⁽¹⁾ SL C 421, 24. 11. 2014.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 11. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Münster – Njemačka) – Klausner Holz Niedersachsen GmbH protiv Land Nordrhein-Westfalen

(Predmet C-505/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članci 107. i 108. UFEU-a — Državne potpore — Potpora dodijeljena protivno članku 108. stavku 3. UFEU-a — Odluka suda države članice kojom se utvrđuje valjanost ugovora o dodjeli te potpore — Pravomoćnost — Usklađeno tumačenje — Načelo djelotvornosti)

(2016/C 016/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Münster

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Klausner Holz Niedersachsen GmbH

Tuženik: Land Nordrhein-Westfalen

Izreka

U okolnostima poput onih u glavnom postupku, protivno je pravu Unije da primjena odredbe nacionalnog prava o načelu pravomoćnosti onemogućava nacionalnom sudu koji je utvrdio da ugovori koji su predmet spora koji se pred njim vodi predstavljaju državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, primijenjenu protivno članku 108. stavku 3. trećoj rečenici UFEU-a, da pri donošenju svoje odluke uzme u obzir tu povredu zbog pravomoćne nacionalne sudske odluke koja, bez razmatranja pitanja predstavljaju li ti ugovori državnu potporu, utvrđuje da oni ostaju na snazi.

⁽¹⁾ SL C 65, 23. 2. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku Varbergs tingsrätt – Švedska) – P protiv Q

(Predmet C-455/15 PPU) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću — Uredba (EZ) br. 2201/2003 — Članak 23. točka (a) — Razlozi nepriznavanja sudskih odluka koje se odnose na roditeljsku odgovornost — Javni poredak)

(2016/C 016/15)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Varbergs tingsrätt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: P

Tuženik: Q

Izreka

Članak 23. točku (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 treba tumačiti na način da ta odredba, u slučaju kad u odnosu na interes djeteta ne postoji očita povreda pravnog pravila za koje se u pravnom poretku države članice smatra da ima ključni značaj ili prava koje je u tom pravnom poretku priznato kao temeljno pravo, ne omogućuje sudu te države članice, koji se smatra nadležnim za odlučivanje o skrbi nad djetetom, da odbije priznati odluku suda druge države članice koji je odlučio o skrbi nad tim djetetom.

⁽¹⁾ SL C 346, 19. 10. 2015.